

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

leve af at sælge og ikke af at få udlignings-tilskud. Når overgangsperioden er forbi, skulle man gerne kunne leve uden udligningstilskud overhovedet, for så er det den faktiske kornpris, der kommer til at afgøre, hvad man får for sine varer. Det er simpelt hen princippet og systemet i fællesmarkedsordningerne.

Hr. Nyboe Andersen var inde på mine udtalelser på mødet i markedsudvalget den 11. januar. Nu er det jo god skik her i dette ting, at vi ikke ordret citerer og refererer, hvad der er foregået i udvalget, og det vil jeg naturligvis heller ikke gøre, men jeg vil bare, når hr. Nyboe Andersen refererer, hvad han mener jeg har sagt, have lov at korrigere det. Jeg gjorde nemlig opmærksom på, at der var ganske mange andre ting end kornkoefficienten, som skulle forhandles på landbrugsministermødet, og at vi netop var interesseret i, at det blev en helhed, denne forhandling, således at man både kom til at forhandle kornkoefficienter og kom til at forhandle baconstøttens afvikling i England, kom til at forhandle spørgsmålet om den engelske faktiske devaluering og kom til at regne med ind kornprisændringen i det samlede regnestykke. Så kan man selvfølgelig ikke ensporet og enøjet fremstille sagen, som om det udelukkende er den ene af de 4 dimensioner, det drejer sig om, når man måler resultatet af forhandlingerne. Ja, der er nogle, der går så vidt, at de oven i købet ganger med nogle værdibeløb, som overhovedet ikke bliver korrigeret for kornprisændringerne. Faktisk må jeg konstatere, at med de 4 elementer, der var i forhandlingerne, så er resultatet vurderet totalt så godt, som vi kunne forvente — og det svarer altså også til de beregninger, vi havde gjort forinden, idet man nåede op på 2,3 milliarder kr.

Jeg skal gerne beklage, at vi ikke nåede at få fremsendt den, om jeg så må sige pædagogiske fremstilling af forholdet mellem disse 4 størrelser, som hr. Maigaard netop bad om på dette møde. Det er i hvert fald et

bevis på, at hr. Nyboe Andersens fremstilling af, hvad jeg sagde på dette møde, må være stærkt forenklet, for hr. Maigaard spurgte netop efter min fremstilling, om han kunne få en skriftlig redegørelse for, hvordan det forholdt sig med sammenhængen mellem disse 4 størrelser. Det er en ret indviklet affære. Jeg beklager, at vi ikke fik fremsendt det notat, der forklarede denne sammenhæng, i bedre tid, men det er altså fremsendt nu, og nu er der sat tal på. Det gør notatet, synes jeg, endnu mere overbevisende, og det viser, at det er urimeligt og urigtigt at fremføre, at resultatet er så elendigt, som man hævder.

Må jeg endelig sige: det er mit indtryk, at vi alle må nytænke vores handlemåde vedrørende fællesmarkedsproblemet. Hvis vi skal foretage en fornuftig afvejning af de to faktorer, hr. Maigaard vejede over for hinanden: den demokratiske medindflydelse og tidsfaktoren, så skal vi virkelig finde frem til ordninger, hvor vi har gennemtañkt disse forhold, og hvor vi erkender, at vi i visse situationer må forsinke beslutningsprocessen i fællesmarkedet. Hvis vi lægger så megen vægt, som jeg har forstået vi alle gør, på at sikre folketingets medvirken, så må vi også være indstillet på, at vi kommer til at forsinke beslutningsprocessen i Bruxelles. Det må vi gå ind til med åbne øjne; jeg tror, det er en nødvendig konsekvens af, at vi vil have, at den parlamentariske kontrol finder sted her i dette folketing og ikke i noget, vi tror vi kan bygge op i Strasbourg. Derfor må vi altså med åbne øjne acceptere, at den fremgangsmåde, vi nu vælger, med sikkerhed vil medføre, at vi kommer til at sinke beslutningsprocessen i Bruxelles, og det er vi også parat til at tage konsekvensen af.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Jeg synes ikke, markedsministerens bemærkninger om tallene skal stå uimodsiget, for de er ikke rigtige. Der er i og for sig det ganske interessante